

I en erklæring til Nice-traktatens slutakt fastslås, af medlemsstaterne er enige om, at EU skal spille en ledende rolle på miljøbeskyttelsesområdet såvel i Unionen som i international sammenhæng. I den forbindelse fremhæves bl.a. anvendelsen af markedsorienterede incitamenter og instrumenter, der fremmer en bæredygtig udvikling.

- Samarbejde med tredjelande og oprettelse af decentrale organer (EF-traktatens artikel 181 A).

Med Nice-traktaten indsættes en ny bestemmelse (art. 181 A) om samarbejdsaktioner mellem EF og tredjelande på det økonomiske, finansielle og tekniske område. I en erklæring til bestemmelsen fastslås, at betalingsbalancestøtte til tredjelande ikke hører under anvendelsesområdet for den nye bestemmelse.

- Vedtagelse af statut for politiske partier på europæisk plan (efter proceduren om fælles beslutningstagen) (EF-traktatens artikel 191).

Med Nice-traktaten indsættes en ny bestemmelse, hvorefter Rådet med kvalificeret flertal kan vedtage statuten for politiske partier på europæisk plan og navnlig reglerne for deres finansiering.

I en erklæring til Nice-traktatens slutakt anføres bl.a., at finansieringen af de politiske partier på europæisk plan ikke kan anvendes til direkte eller indirekte finansiering af politiske partier på nationalt plan.

2.2. Ændringer i EU's institutioner

I den til Nice-traktaten knyttede protokol om udviklingen af Den Europæiske Union foretages ændringer i traktaternes bestemmelser vedrørende Europa-Parlamentet, stemmevægtningen i Rådet og Kommissionen. I slutakten til Nice-traktaten fastlægges i en erklæring den fælles holdning, som EU-landene vil indtage under tiltrædelseskonferencerne i forbindelse med optagelse af nye medlemmer. Erklæringen omfatter fordelingen af pladserne i Europa-Parlamentet, stemmevægtningen i Rådet og sammensætningen af Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget for et EU med 27 medlemsstater, det vil sige de nuværende medlemslande samt de kandidatlande, som EU har indledt tiltrædelsesforhandlinger med.

Med Nice-traktaten gennemføres desuden ændringer af bestemmelserne vedrørende Domstolen og Retten i Første Instans samt Kommissionens interne organisation. Endelig foretages ændringer i forhold til Revisionsretten, Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Centralbank.

2.2.1. Europa-Parlamentet

Loftet over antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet ændres med Nice-traktaten fra 700 til 732 pladser, jf. EF-traktatens artikel 189.

Den nye fordeling af antallet af pladser i Europa-Parlamentet træder i kraft den 1. januar 2004, jf. artikel 2 i protokollen om udvidelsen af Den Europæiske Union. Såfremt EU i valgperioden 2004-2009 ikke måtte være nået op på 27 medlemslande, korrigeres antallet af repræsentanter, der skal vælges i hver enkelt medlemsstat, forholdsmæssigt, således at det samlede antal kommer så tæt på 732 som muligt. Korrektionen må dog ikke føre til, at det antal repræsentanter, der vælges i de eksisterende medlemsstater, overstiger det antal, der er fastsat for valgperioden 1999-2004. Loftet på 732 pladser vil midlertidigt kunne overskrides af hensyn til udvidelsen.

Fordelingen af pladser i Europa-Parlamentets i et EU med 27 medlemsstater angives som følger:

Tyskland	99
Det Forenede Kongerige	72
Frankrig	72
Italien	72
Spanien	50
Polen	50
Rumænien	33
Nederlandene	25
Grækenland	22
Den Tjekkiske Republik	20
Belgien	22
Ungarn	20
Portugal	22
Sverige	18
Bulgarien	17
Østrig	17
Slovakiet	13
Danmark	13
Finland	13
Irland	12
Litauen	12
Letland	8
Slovenien	7
Estland	6
Cypern	6
Luxembourg	6
Malta	5
I alt	732